

Osobnosti stolného tenisu

Alino Švec

OSTK Lubeľa

Stolný tenis zapustil v Lubeľi neobyčajne hlboké korene. Tamojší OSTK, ktorý nadväzuje na činnosť oddielu založeného pred 45 rokmi, má v súčasnosti štyridsať registrovaných hráčov, štyri celky mužov a talentovanú mládež. K hráčom, ktorí sú v klube od samého začiatku, patrí aj 58-ročný Alino Švec.

Šport ho baví od detstva

Pochádza z Lubele, kde žije od mala až doteraz. V detstve ho uchvátili športy ako futbal, stolný tenis, hokej a gymnastika.

„Volám sa Alino, no viacero ľudí si myslí, že som Alexander. Keď ma tak oslovia, pousmejem sa a na nikoho sa nehnevám. Necítim sa ako osobnosť, avšak ponuku na rozhovor do Spoločníka považujem za veľkú poctu.“

Detstvo som mal naplnené pohybom, súťažami a peknými zážitkami. Väčšinu voľného času som trávil s kamarátmi, lozili sme kade-tade, naháňali sme sa a športovali od rána do večera. Pri športových hrách sme sa mohli do syta vyblázniť, v lete sme hrávali futbal a v zime hokej. V školskej telocvični sme cvičili gymnastiku, ktorá mi prirástla k srdcu. Niektorým deťom sa gymnastické cviky nepáčili a oľtvali tiež tvrdú podlahu.“

Začínal ako 13-ročný

„Stolný tenis na Slovensku mal v čase, keď som dospel, nevídanú popularitu. V Lubeľi ho hrávali väčšinou mladí v školách alebo doma, kde mali svojpomocne zhotovené stoly. V tomto období sa do dediny prisťahoval Karol Zubaj, ktorý bol už skúseným hráčom. On bol v roku 1978 iniciátorom a zakladateľom stolnotenisového oddielu, kam ma ako 13-ročného pritiahol. Spomínam si ako dnes, keď ma na futbalovom ihrisku oslovil a pozval na prvý tréning, z čoho som sa veľmi tešil, rovnako ako na každý tréning. Mali sme obrovskú chuť, mojej generácii nechýbalo nadšenie, zápal a radosť z každého úspešného úderu. S priestormi, kde sme si chceli zahrať, to bolo horšie. Do malej miestnosti s jedným stolom,

majstrovstvách sveta. Volali ma tak zrejme preto, že Stellan Bengtsson (71), bol útlejšej postavy, rovnako ako ja. I teraz ma tak starší hráči sem-tam oslovia.“

Štyri tréningy za týždeň

Fyzicky zdatný žiak trénoval s veľkou chuťou a očividne napredoval. Na tréningoch cibril topspin, backhend i pohyb v hracom priestore. Víťazné súboje ho hnali dopredu, rovnako ako prehry, z ktorých sa vie poučiť aj v dnešných časoch.

„Tréningy bývali v utorok a v piatok podvečer, v sobotu celý deň a v nedeľu doobeda. V sobotu o desiatej začínali žiacke zápasy a od 17,00 hod. sa hrali mužské súťaže.“

Medzi žiakmi Lubele, ktorá hrala okresnú ligu, bola veľká konkurencia. Bolo nás toľko, že deň pred sobotným zápasom sme museli odohrať kvalifikačný turnaj, lebo do stretnutia sme mohli nastúpiť iba traja. Už vtedy nás Karol Zubaj viedol k čestnosti a férovému prístupu. Na mojom programe mal obrovskú zásluhu.

Okrem súťaží družstiev sme chodili aj na žiacke turnaje jednotlivcov.

Jedným z nich boli majstrovstvá okresu Liptovský Mikuláš, ktoré sa konali v ružomberskej Sokolovni. Pred žiackym šampionátom som si myslel, že ako dobre mi to ide. Narazil som však na Michala Šventa z Likavky, od ktorého som dostal poriadnu lekciu. Viem, že známy Likavčan celú súťaž nakoniec vyhral a

stal sa majstrom Liptova.“

Zničil bratrancovu raketu

„V 80. rokoch mi môj bratranec Miroslav Zuščík, keď odchádzal na vojenčinu, požičal raketu s dnes už bežnými potahmi. Zo Senice som sa vracal celý natešený, no doma mi raketu všetci závideli, lebo zohnať kvalitné potahy sa rovnalo zázraku. Nie ako teraz, keď ich je toľko,

že je ťažké si niečo vybrať. Požičaná raketa sa mi páčila. Hral som s ňou neustále, ale len dovtedy, kým som ju nezničil. Potom som sa obával, čo bude. Nakoniec to skončilo dobre, lebo bratranec, ktorý už 9 rokov nežije, prešiel k futbalu a na mňa sa nehneval. On sa naopak tešil, že ma pingpong chytil a stal sa mojou srdcovkou.“

Mal som aj vzory, ktoré som obdivoval. Svojou hrou ma upúťali českí hráči Milan Orlovski a Jindřich Panský a ikonický Jan-Ove Waldner zo Švédska.“

Verný farbám Lubele

Lubeľský matador patrí k hŕstke hráčov, čo sú v klube od jeho zrodu až do súčasnosti.

„Pingpong hrávam od žiackeho veku a stále ako hráč Lubele. Napočítal som, že v klube pôsobím už 45 sezón. Momentálne sú v Lubeľi štyri družstvá dospelých, lenže boli časy, keď sme mali len jedno a ledva sme sa nazbierali na zápas. Začiatkom milénia som bol súčasťou A-mužstva, ktoré účinkovalo v krajských súťažiach, kde som tvoril tím s Branislavom Oravcom, Karolom Zubajom,

Ladislavom Kanderom a Branislavom Kubíkom. V III. a IV.

lige sme nastupovali proti sú-

